

המלצה שנייה:

להתייחס לבעיה החברתית כניתנת לצמצום

מדוע זה חשוב?

ההתייחסות הרווחת בישראל לבעיית האלימות בזוגיות היא כאל גזירת גורל: בעיה שהייתה כאן תמיד, תישאר כאן תמיד, ושלא ניתן לצמצם אותה. התייחסות זו יוצרת תחושת חוסר אונים, ופוגעת בנכונות של נשים וגברים לנקוט יוזמה ולפעול. היא מונעת מהמעורבים לפנות לקבלת עזרה, ומונעת מהעומדים והעומדות מהצד להתערב.

התייחסות עקבית וחוזרת לבעיית האלימות על ביטוייה השונים (רגשית, כלכלית, חברתית, פיזית, מינית וכו') - כאל בעיה חברתית הניתנת לצמצום ולמניעה (בדומה להתייחסות לבעיות כמו התמכרויות, עישון ועוד), והנכחת הדרכים למניעה ולהתערבות, תמחיש את האפשרות שבעיית האלימות בזוגיות תצומצם.

מה לעשות?

- להזכיר שוב ושוב שאלימות בזוגיות היא בעיה הניתנת למניעה ולצמצום. זה לא מובן מאליו.
- לדבר גם על מניעת הסלמה בתוך הקשר ולא רק על פתרונות למצבי קצה הדורשים מענים רדיקליים.
- להציג דוגמאות של סיפורי הצלחה - דוגמאות ליציאה מוצלחת ממצבים של אלימות בקשר.
- להציע תקווה - להדגיש שאפשר לצאת מאלימות או להפסיק אלימות. תקווה היא כוח מניע חזק.